

ὁμοίως χ/φ φ. 21*α-φ. 21*β κεφ. Δ', ὅπου ἔξ στίχοι διεγράφησαν, ἐλλείποντες ἐν σ. 20 τῆς ἐκδ. Λογικά σχόλια καὶ παρατηρήσεις εὐρήνται καὶ ἐν τῇ ἐσωτερικῇ πλευρᾷ τοῦ προ-σθίου πφ.

Η ΠΕΡΓΑΜΗΝΗ ΤΗΣ ΣΤΑΧΩΣΕΩΣ. Αὕτη εὐρίσκεται εἰς κακὴν κατάστασιν λόγῳ τῆς διπλώσεως καὶ τῆς μακρᾶς τριβῆς τῆς ἐξωτερικῆς ἰδίως ἐπιφανείας τῆς ἐπὶ τῶν χειρῶν τῶν ἀναγνωστῶν Ἄρχ. διαστ. 0,275 X 0,402. Ἡ γραφή ὁμοιάζει ἐν πολλοῖς πρὸς τὴν τοῦ Εὐαγγελισταρίου 49, ἀνήκει δ' ὡς ἐκείνη εἰς τὴν "σχολὴν τῆς μονῆς τῶν Ὁδηγῶν" τοῦ 14. αἰῶνος κ. ἐ. οὐσα μίᾳ τῶν παραλλαγῶν αὐτῆς. Ἐνῶ τοῦ Εὐαγγελισταρίου ἡ γραφή ὁμοιάζει μᾶλλον πρὸς τὴν τοῦ Paris. Gr. 411, τὴν τοῦ Kutlum. 33 (L 3102) καὶ τὴν τοῦ Philotheu 17 (L. 1780) (βλ. L. Politis, 'Eine Schreiberschule im Kloster Τῶν Ὁδηγῶν', BZ, LI, 1958, σσ. 17-36, 261-287 καὶ δὴ σσ. 273-276, καὶ πίν. XV εἰκ. 19, 20, πίν. XVI εἰκ. 22. Πρβλ. Αἰνίου Πολίτη-Μ. Ι. Μανούσακα, Συμπληρωματικοὶ Κατάλογοι Χειρογράφων Ἀγίου Ὁρους, Θεσσαλονίκη, 1973, σ. 66 ἀρ. 122 [712 Κουτλουμουσίου], βλ. πίν. 9β, Ἐπιτομὴ δεξιοκλινῆς ἀνετος, τυπικὴ "μονῆς Ὁδηγῶν", 14./15. αἰ.), ἡ τῆς περγαμηνῆς ὁμοιάζει πρὸς τὴν τοῦ Kuthum. 33 (L 3102) καὶ τοῦ Σταυρονικήτα 17β (Πολίτη-Μανούσακα, ἔ. ἀ., σ. 182 ἀρ. 462, 16. αἰ. καὶ πίν. 20: Ἐπιτομὴ γωνιώδης, λειτουργικῆ, ἐξαιρέτως ἐπιμελημένη, τύπου "μονῆς Ὁδηγῶν"). Μελάνη ὑπόξανθος, κίρρα. Ἐρυθρογραφία εἰς τὰ ἀρχικά.

(α) Ἐσωτερικὴ ὄψις τῆς προσθίας πλευρᾶς, στήλη α:

1 δωκεν νόμον τῶι ἰ(σρα)ηλ, καὶ
 12 λέγει ὁ δα(νί)δ, ὁ ἀπαγγέλων
 13 τὸ λόγιον αὐτοῦ τῶ ἰακώβ.
 14 (δ)ικαιώματα κ(αί) κρίματα / αὐτοῦ τῶι ἰ(σρα)ηλ ἰ ουκ ἐποίησεν.
 16 οὕτως παντὶ ἔθνει καὶ τὰ κρι(τ)ήματα αὐτοῦ οὐκ ἐδήλω / (σ)εν αὐτοῖς. Ἐπεὶ
 οὐκ ἐκείνην / 9 ἔθνει ἀπεκάλυψεν, ἐνταῦ / 10 θα δὲ ζυγοστατήσας τὸν / 11 (τ)ῆσάλη-
 θείασλόγον, πᾶσιν / 12 (εαυ)τὸν ἐξίσου ἐ(κέρ)ασεν.
 Π 13 ῥόσεχεπαρ(α)καλῶν, δικαί / 14 (ο)σύνη ἐστίν, τὸ πάντασ / 15 (δ)-
 μοίωσ σῶσαι, καὶ μὴ εἶναι / 16 διαφορὰν δούλου καὶ ἐ / 17 λευθέρου.
 βαρβάρου ἢ ἔλ [(β) συνέχεια ἐπὶ τῆς ράχεως τῆς σταχῶσεως, ἐσωτερ.
 ὄψις] / 18 (ληνος· γυναι)κὸς ἢ ἀνδρ / 19 (ός, φησι π)αῦλος, ἐν χ(ριστ)ῶ ἰ(ησο)ῦ,
 / 20 (οὐκ ἐν β)άρβαρος. οὐσκύθησ. / 21 (οὐκ) ἄρσεν οὐθῆλυ· οὐ / 22 (δοῦ)-
 λος. οὐκ ἐλεύθε(ρος), / 23 (δ)ῤῥᾶσόμο τιμίαν, (ἐστ)ῖ [(γ) ἐσωτερικὴ ὄψις
 τῆς ὀπισθίας πλευρᾶς, συνέχεια τῆς προσθίας, στήλη α:] / 24 γάρηφύσις
 ὁμότιμος, εἰ / 25 καὶ ταῖς γνώμαιοσ ἐμερί / 26 σθημεν, συνάγει τὴν φύ / 27 σιν
 εἰστὸ ἀρχαῖονκάλλοσ. / 28 Ὅτε γὰρ ἐπλάσθη ἀδάμ. οὐκῆντις ἀλλογενήσ
 / 30 οὐσκύθησ. οὐβάρβαρος. / 31 οὐχ' ἔλλην· οὐ δούλοσ· οὐκ ἐλεύθερο(σ), οὐ-
 κᾶρσεν. / 33 οὐθῆλυ· ἐκγάρ τοῦ ἐνός / 34 τὰ δύο ἐπήγαγεν· δουλείαν. / 35
 οὐφύσις ἐγέννησεν· ἀλλὰ / 36 προαίρεσις ἔτεμεν γίνεται / 37 δὲ καὶ δου-
 λεία ἠναγκασμέ / 37 νη [(δ) προσθία ἐσωτερικὴ ὄψις, στήλη β:] / 38 ἡ (γάρ)σ)-
 υμφορὰ λιμοῦ ἢ / 39 αἰχμαλωσίας ἀνάγκη, / 40 ἔστιν δὲ καὶ ἕτερα δουλεία / 41
 ἀθάϊρετοσ, ἢ δι' ἐπιγαμίαν. / 42 θεραπεινίδων· τὴν ἐαυ / 43 τῆσέλευθερίαν πι-
 πρᾶσκου / 44 σα καὶ ὑπόζυγον δουλεί / 45 ασ ἐρχομένη, ἢ δὲ πρώτη / 46 δουλεία

ἀποκακῆσσω / 47 νέστη γνώμησ· καὶ πόθεν / 48 εὐρίσκεται ἡ ρίζα τῆσ δου(λει-
 (ασ) ἄκουε· μετὰ τὸν κα / 50 τ(ακλυ)σμόν. ὀνώπειον οἰ / 51 νον καὶ μὴ κεράσασ
 αὐτὸν / 52 τῆ προπεού ση κράσει. διὰ / 53 πειρίαν ἐμεθύσθη. οὐ γνώ / 54 μησόνσοσ
 ἐνδειξάμενοσ, / 55 ἀλλ' ἀγνοίασ· καὶ ἐμεθύσθη [(ε) ράχις, ἐσωτερικὴ ὄψις,
 στήλη β:] / 56 καὶ μεθυσθεῖσ, ἐγυμνώθη, / 57 καὶ εἰσελθὼν, εἰσ τῶν νύων / 58
 αὐτοῦ εἶδεν τὴν τοῦ π(ατ)ρό(σ) γύ / 59 μνωσιν καὶ ἐγάλασεν· τί οὐκ / 60 (πα-
 τ)ροσ εἰων λέγει· [(στ) ὀπισθία ἐσωτερικὴ ὄψις, στήλη β:] / 61 ἐπικα-
 τάρατοσχαναάν / 62 παῖσ. οἰκέτησ ἔσται τοῖσ / 63 ἀδελφοῖσαὐτοῦ, ὄρασ
 Π / 64 ὡστῆν δουλείαν ἐγέννησε(ν) / 65 ἡ ἁμαρτία, δια τοῦτο / 66 λέγει ὁ
 σ(ωτ)ήρ, πᾶσ ὁ ποιῶ(ν) / 67 τὴν ἁμαρτίαν, δοῦλοσ / 68 ἐστίν τῆσ ἁμαρ-
 τίασ· ἐπεὶ / 69 οὐκ ἦλθεν ὁ ἐλευθερω / 70 τῆσ τοῦ ἀν(θρωπ)ινουγένουσ.
 / 71 καὶ συνεχώρησεν τὴν ἁ / 72 μαρτίαν· μᾶλλον δὲ ἦρεν / 73 ἐκτεμὼν γὰρ τῆσ ῥί-
 ζαν / 74 συνεξέτεμεν τοὺσ καρπ(οὺσ).—Τὸ ἐπὶ τῆσ ἐξωτερικῆσ ὄψεωσ τῆσ περγα-
 μηνῆσ κείμενον, εἰς δύο στήλασ, πιθανῶσ συνέχεια τοῦ ἀνωτέρω, δὲν δύναται νὰ
 ἀναγνωσθῆι λόγῳ φθορᾶσ καὶ / ἢ ἐξαλείψεωσ πλείστων γραμμάτων. Τὸ κείμενον
 τῆσ προσθίας πλευρᾶσ δὲν κατέστη δυνατόν νὰ ταυτισθῆι, ὁμοιάζει ὁμοίως πρὸς
 τὴν Ὁμιλίαν XXIX τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν Γένεσιν, P. G.,
 LIII, στήλ. 260-273, καὶ κατὰ τὸ θέμα καὶ κατὰ τὸ ὕφος. Πάντωσ δὲν πρό-
 κείται περὶ "μέρουσ τῆσ Παλαιᾶσ Διαθήκησ," ὡσ γράφει ὁ Χρ. Γ. Παντελίδησ,
 Ἐπιτομὴ τῶν Κωδίκων τῆσ μονῆσ Κύκκου, NE, X, 1913, σ. 204, τὸ δὲ
 χωρίον "οὐκ ἐποίησεν / 6 οὕτωσ παντὶ ἔθνει καὶ τὰ κρι / 7 ματα αὐτοῦ οὐκ ἐδήλω
 / 8 σεν αὐτοῖσ" (Ψαλμ. PMZ', 8-9) ἀπλῶσ παρατίθεται ὑπὸ τοῦ συγγραφέωσ,
 ὡσ καὶ ἕτερα τῆσ Π. Δ. (ἐκ τῆσ Γενέσεωσ) χωρία, χάριν σχολιασμοῦ. Ἄλλ' ἢ
 ἀναφορὰ εἰς τὸν Παῦλον (Γαλ., Γ', 28) ἐν στίχ. 13-23 μαρτυρεῖ συγγραφέα
 χριστιανόν.

[ἔτ. ἀρ.: Λ $\frac{15}{1516}$, Ω $\frac{40}{1516}$, 15, 4, 706, νῦν 40] Χάρτ. 0,31 X 0,22 φφ. 204 (ν. ἀρ.)

ἢ 156 (π. ἀρ.) ἐνιαχοῦ σελ. 2 στ. 35-34 καὶ δὴ 31 18. αἰ. ἀκέφ. -κολοβ. -χάσμ.

[Ἀδῆλου (= Ἀκακίου μοναχοῦ καὶ Σαββαίτου; Παρθενίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων;], Ἐρμηνεία εἰς Ἀνδρέου Κρήτησ Μέγαν Κανόνα.

Ἄρχῆ (φ. 3 π. ἀρ.): / 1... ἔρω... νὰ ἀρχίσης νὰ ταῖς ἐξομολογηθῆς, καὶ
 μὴ δυστάσης, οὔτε φοβηθῆς τόηλκ: [= τὸ ἡλιακόν;]

- / 2 (φέγγ;)οσ, καὶ θέλεις πάρη τὴν συγχώρησιν: ~ ὡχ(ριστιαν)έ.
- / 3...ν ἄρξομαι ἐγὼ ὁ ἁμαρτωλὸσ ἀπὸ ποίαν ἀρχὴν νὰ
- / 4...ν τὰσ πράξεισ ἀρχίσω / νὰ θρηνώ καὶ νὰ κλαίω τὰ ἔργα
- / 5 (τοῦ ἀθ)λίου βίουμου; τῆσ ταλαιπώρου καὶ δυστυχισμένησ ζωῆσ-
- μου;
- / 6...ἐπιθήσω ποίαν ἀρχὴν νὰ βάλω